

POSTANOWIENIE

Dnia 17 stycznia 2012 roku

Sąd Apelacyjny w Katowicach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący - Sędzia: SSA Alicja Bochenek

Protokolant: Dariusz Bryła

przy udziale Prokuratora Prokuratury Apelacyjnej Małgorzaty Bednarek

po rozpoznaniu w sprawie **K. C.**

skazanego za przestępstwo z art. 280 § 1 k.k. i art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

zażalenia wniesionego przez Zastępcę Dyrektora Zakładu Karnego w C.

na postanowienie Sądu Okręgowego w B. z dnia 22 listopada 2011 roku, sygn. akt (...)

w przedmiocie odmowy udzielenia warunkowego zwolnienia

na podstawie art. 437 § 1 i 2 k.p.k. i art. 626 § 2 k.p.k. w zw. z art. 1 § 2 k.k.w.

postanawia:

zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, że:

1. na mocy art. 77 § 1 k.k., 78 § 2 k.k. i 80 § 1 k.k. **warunkowo zwolnić K. C.**, syna J.i K., ur. (...) w C., skazanego prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w C. z dnia 11 stycznia 2007 roku, sygn. akt (...), na karę 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności

z odbycia reszty kary pozbawienia wolności, której koniec przypada na dzień 9 czerwca 2012 r., **wyznaczając mu okres próby do dnia 17 stycznia 2014 roku;**

2. na mocy art. 159 k.k.w. oraz art. 72 § 1 pkt 1, 4 i 5 k.k. oddać warunkowo zwolnionego w okresie próby pod dozór kuratora sądowego oraz zobowiązać go do:

- informowania kuratora o przebiegu okresu próby,
- podjęcia i wykonywania pracy zarobkowej,
- powstrzymywania się od nadużywania alkoholu;

3. wydatkami postępowania odwoławczego obciążyć Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 22 listopada 2011 roku Sąd Okręgowy w B. odmówił skazanemu K. C. warunkowego zwolnienia z odbycia reszty zasadniczej kary pozbawienia wolności.

Zażalenie na to postanowienie złożył Zastępca Dyrektora Zakładu Karnego w C. ponownie wskazując na okoliczności, które jego zdaniem przemawiają za potrzebą udzielenia skazanemu warunkowego zwolnienia.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie okazało się zasadne i dlatego też zasługiwało na uwzględnienie.

Przeprowadzona przez tut. Sąd kontrola odwoławcza wykazała, że Sąd Okręgowy w B. nietrafnie ocenił prognozę kryminologiczno – społeczną skazanego.

Z akt osobowych K. C. wynika, że jego zachowanie od samego początku pobytu w zakładzie karnym utrzymuje się na bardzo dobrym poziomie oraz w trakcie całego pobytu w jednostkach penitencjarnych systematycznie czynił on postępy w procesie resocjalizacji. Zwraca uwagę fakt, że skazany był wielokrotnie nagradzany nagrodami kodeksowymi, w tym nagrodami wolnościowymi, jak również odbywał karę w systemie programowanego oddziaływania, sumiennie wywiązując się z obowiązków z niego wynikających. Nadto pracuje poza terenem zakładu karnego, ciesząc się bardzo dobrą opinią pracodawcy. Wreszcie zerwał kontakty z poprzednim środowiskiem i jak wynika z wywiadów środowiskowych podczas pobytów poza terenem zakładu karnego zachowywał się zawsze prawidłowo, powracając w terminie i bez uwag do jednostki.

Trafnie zauważa sąd I instancji, że skazany w przeszłości dwukrotnie korzystał z dobrodziejstwa warunkowego przedterminowego zwolnienia, jak również był wcześniej karany sądownie i przed osadzeniem cieszył się negatywną opinią środowiskową, jednak od opisanych zdarzeń upłynął dość znaczny okres czasu, w trakcie którego skazany udowodnił, że przewartościował swoją postawę. Należy stanowczo podkreślić, iż negatywne zachowanie przed osadzeniem i uprzednia karalność nie stoi na przeszkodzie późniejszemu postawieniu wobec skazanego pozytywnej prognozy społeczno – kryminologicznej, w sytuacji, gdy czyni postępy on we własnej resocjalizacji i zmienia swoje postępowanie. Tak jest w przypadku K. C., który wyróżnia się swoją postawą w trakcie pobytu w zakładzie karnym, zaś korzystając z nagród wolnościowych wykazywał zawsze właściwy poziom samokontroli i samodyscypliny. Nie dopuścił się on przecież żadnego nowego przestępstwa, czy też wykroczenia, przestrzegał porządku prawnego i zasad współżycia społecznego. Jednocześnie ma obecnie dobrą opinię w miejscu zamieszkania, a przebywając na wolności zamierza podjąć pracę, przy wsparciu rodziny.

Wobec powyższego, podzielając stanowisko skarżącego, trzeba wskazać, że cele kary w stosunku do K. C. praktycznie zostały wykonane i skazany zasługuje na zaufanie, że wypełni ciężące na nim obowiązki, a w szczególności nie popełni więcej przestępstwa.

Udzielenie dobrodziejstwa instytucji warunkowego przedterminowego zwolnienia nie oznacza zakończenia procesu resocjalizacji. Resocjalizacja taka jest bowiem kontynuowana w warunkach wolnościowych podczas wyznaczonego okresu próby, a służą jej m.in. obowiązki, nałożone przez sąd na warunkowo zwolnionego i oddanie go pod dozór kuratora.

Mając powyższe na względzie orzeczono jak w części dyspozytywnej postanowienia.

Z/

o treści postanowienia niezwłocznie zawiadomić skazanego i Dyr. Z.K., postanowienie prawomocne,

K., 17 stycznia 2012 r.